

d ů v o d e c h:

Pokud jde o dovolací důvod nesprávného právního posouzení (§ 503 čis. 4 c. ř. s.), vytýká dovolatelka především, že žaloba byla neprávem na soud přijata, ježto byla podána notářem Leopoldem T-em jako zmocněncem žalobců u okresního soudu v K., kde sídlí více než dva advokáti. Touto výtkou neprovádí však dovolatelka uplatňovaný dovolací důvod nesprávného právního posouzení, nýbrž vytýká tím porušení formálního předpisu § 29 c. ř. s. prvním soudem, takže by šlo o výtku vadnosti řízení před prvním soudem. Dovolatelka uplatňovala tuto vadnost již v odvolacím řízení s hlediska zmatečnosti § 477 čis. 5 c. ř. s. Právem poukázal odvolací soud ve svém zrušovacím usnesení k tomu, že i kdyby tu byla tvrzená zmatečnost, byla by zhojena tím, že již při prvním roku vstoupil za žalobce do sporu JUDr. Gustav H., advokát v K., předloživ plnou moc, danou mu přímo žalobci.

Čís. 10855.

Nedopatřením, omlouvajícím nesplnění vyrovnání včas (§ 57 vyr. řádu v doslovu čl. III. zákona ze dne 26. dubna 1923, čis. 99 sb. z. a n.), není nedostatek prostředků ať u dlužníka neb u ručitele, vzniklý z jakéhokoliv důvodu. V přijímání dalších vyrovnacích splátek nelze spatřovati čin, z něhož by bylo lze souditi na vůli věřitelovu, že se vzdává zmatečnosti vyrovnání.

(Rozh. ze dne 5. června 1931, Rv II 357/30.)

Žalobce se domáhal na žalovaném zaplacení celé pohledávky, tvrdě, že pohledávka obživla, an žalovaný nesplnil včas vyrovnání. Žalobě bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů:

Po právní stránce jest zcela bez významu, zda se dovolatel včas postaral o opatření peněz k zaplacení vyrovnací kvoty, dospělé dne 3. března 1929, opatřiv jako správce majetku své manželky a ručitelky za splnění vyrovnání prodej manželčina domu, a zda s kupní cenou nemohl nakládati následkem prozatímního opatření. Zákon stanoví v § 57 vyr. ř. zmatečnost vyrovnání, nesplní-li je dlužník vyrovnací plně a včas. Zákon nerozeznává a také na tom nezáleží, zda vyrovnání nebylo splněno proto, že dlužník neměl prostředky, nebo že se opozdil s placením kvot svou vinou nebo náhodou sběhlou v jeho osobě. Omluvitelným je nesplnění vyrovnání jen, jde-li o omluvitelné nedopatření, t. j. takové, které se obvykle v obchodě promíjí (srov. plenární rozhod. nejv. s. čis. 7760 sb. n. s.). Takovým nedopatřením není nedostatek prostředků, ať již u dlužníka nebo u ručitele, vzniklý z jakéhokoli důvodu. Přijímání dal-

ších splátek vyrovnacích neznamená čin, z něhož by se podle § 863 obč. zák. beze všech pochyb dalo souditi na vůli věřitelovu, že se vzdává zmatečnosti vyrovnání.

Čís. 10856.

Okolnost, že byl amnestií prominut trest, nevadí použití § 268 c. ř. s. Lhostejno, z jakého důvodu vzal obžalovaný zpět zmateční stížnost, zejména, zda tak učinil na vyzvání kasačního soudu, by vzhledem k amnestii vzal zmateční stížnost zpět.

(Rozh. ze dne 6. června 1931, Rv II 454/30.)

Žalobce domáhal se na manželce rozluky manželství mimo jiné i z důvodu § 13 d) rozl. zák. Procesní soud první stolice uznal podle žaloby. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil a uvedl v otázce, o níž tu jde, v důvodech: Jest souhlasiti s názorem prvního soudu, že na straně žalované jest také rozlukový důvod úkladu o život nebo zdraví žalobce podle § 13 písm. d) rozl. zákona. Žalovaná byla právoplatným rozsudkem trestního soudu pro zločin veřejného násilí podle § 85 b) tr. zák., spáchaný tím, že dne 4. prosince 1927 v T., hodivši kamenem do okna bytu žalobce, zlomyslně poškodila jeho majetek, při čemž z toho vzejíti mohlo nebezpečí pro život, zdraví nebo bezpečnost lidem, podmíněně odsouzena k trestu 15 dnů těžkého žaláře, zostřeného a doplněného postem týdně. Civilní soud jest obsahem tohoto odsuzujícího rozsudku podle § 268 c. ř. s. vázán. Na tom nemění nic okolnost, že trest byl žalované podle amnestie presidenta republiky ze dne 19. října 1928 prominut, neboť amnestie týká se jen výkonu trestu, nikoliv však soukromoprávních následků odsuzujícího nálezu, které zůstaly nadále v platnosti.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání mimo jiné z těchto

důvodů:

Nelze souhlasiti s dovolatelkou, že okolnost, že žalovaná byla amnestií prominut trest pro zločin veřejného násilí podle § 88 b) tr. zák., pro který byla odsouzena, vadí použití § 268 c. ř. s., podle něhož soudce jest vázán obsahem právoplatného odsuzujícího nálezu soudu trestního. Nerozhodným jest tu, z jakého důvodu žalovaná vzala zpět svou zmateční stížnost a zda učinila to na vyzvání kasačního soudu, by vzhledem k amnestii zmateční stížnost vzala zpět. Není proto třeba, by civilní soud znova zjišťoval, zda jsou tu podmínky úkladu o život a zdraví podle § 13 písm. d) rozl. zákona, an je tu právoplatný trestní rozsudek, třebas jeho trest byl amnestií prominut.